GLASNIK

OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA LJUBLJANA

LJUBLJANA, 11. APRILA 1958 — LETO V., ŠTEV. 29

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo o delu v letu 1957

Družbeni plan Okrajnega ljudskega odbora predvideva, da se bo v letu 1957 povečala kmetijska proizvodnja za 2 %. V zvezi z nalogami, ki jih je nakazal družbeni plan, je tudi Svet za kmetijstvo in gozdarstvo usmeril svojo dejavnost na pereče probleme ter sprejemal sklepe, ki so bili potrebni za izvršitev nalog, postavljenih v planu. Politika Sveta je bila, da se vsi ukrepi usmerijo za pojačanje socialističnih odnosov na vasi ter za povečanje celotne kmetijske proizvodnje. V te namen so bila uporabljena tudi vsa sredstva, ki jih je nakazal družbeni plan.

Že pri razpravi predloga družbenega plana za leto 1957 je Svet dal smernice, po katerih naj bi ne bili hektarski donosi na socialističnem sektorju nižji od republiškega povprečja. Nadalje naj socialistični kmetijski obrati usmerijo svojo proizvodnjo tako, da opustijo nerentabilne kulture, dočim naj bi se v živinoreji ne zmanjšal staležprašičev, ker so za to rejo dani vsi pogoji, sicer pa naj na splošno dvignejo kvaliteto in produktivnost živine. Potrebno je utrditi organizacijo dela in nagrajevati delo po učinku, ker bo s tem dosežena večja rentabilnost posestev. Posestva so dobila z arondacijo izčrpana zemljišča ter je zato potrebno, da se sredstva vlagajo za izboljšanje zemljišč, ker je le na ta način možno dvigniti proizvodnjo.

Za črpanje investicijskih sredstev iz lokalnih virov je bil Svet mnenja, da se ta uporabijo za državni kot tudi za zadružni sektor. Prvenstveno naj se ta sredstva črpajo za kritje zapadlih anuitet, za kritje pologov in lastne udeležbe pri republiških in zveznih natečajih, le izjemoma naj se sredstva okrajnega investicijskega sklada črpajo za dokončanje že začetih gradenj in za adaptacije, za kar ni sredstev iz drugih virov. Sredstva naj se uporabijo za večje investicije le v primeru, da za take investicije ni zveznih sredstev na razpolago, investicija pa je za posestvo nujno potrebna. Tako politiko črpanja okrajnih sredstev je Svet določil zato, ker so se v preteklosti kmetijske organizacije vse premalo udeleževale zveznih in republiških natečajev. To je delno opravičljivo, ker organizacije niso imele potrjenih ureditvenih programov. Sredstva naj se dajo na razpolago samo gospodarskim organizacijam, ki imajo potrjene investicijske programe.

Tudi za sredstva sklada za pospeševanje kmetijstva je bila politika Sveta, da se ta sredstva črpajo za namen in ukrepe, ki bodo pospešili dvig kmetijske proizvodnje, kot na primer dotacija pri proizvodnji dobrega semenskega materiala, za izplačilo obveščevalne mreže na terenu, ki opazuje in poroča o razvoju in zatiranju nevarnih rastlinskih bolezni in škodljivcev, za kategorizacijo starih obstoječih nasadov ter za izdelavo regionalnih načrtov za obnovo sadjarstva, za razširitev in opremo drevesnic, ki so okrajnega pomena ter za večjo proizvodnjo sadnega materiala, da bi se s tem že v naprej zagotovila potreba po sadikah in s tem izvršitev perspektivnega petletnega plana, za opremo predelovalnice sadja v Podsmreki, ki služi kot učni pripomoček za kmetijske in gospodinjske tečaje, za nabavo učil kmetijskim gospodarskim šolam, za nakup in vzdrževanje dobrih plemenjakov, za ustanovitev ter opremo osemenjevalnih postaj, za organizacijo rejskih središč štajerske kokoši, katera bodo dajala valilnicam kvalitetna valilna jajca, za čiščenje in urejanje pašnih obratov, za melioracije, oziroma regulacijo potoka Pšate in Reke, za povečanje in ureditev toplih gred na državnih posestvih, ki vzgajajo za trg velike količine dobrih zelenjadnih sadik, s katerimi bistveno vplivajo na znižanje cen, za pravno ureditev zemljišč splošnega ljudskega premoženja, za stroške arondacije in manjše melioracije na družbenem sektorju, za vzdrževanje kmetijske pospeševalne službe, za gospodarsko urejanje ljubljanskega barja za ter vse ostale manjše potrebe in ukrepe v kmetijstvu, od katerih pričakujemo, da bodo učinkovito pripomogli k dvigu kmetijske proizvodnje.

Na osnovi nalog, ki jih je nakazal družbeni plan in smeri, ki jih je za izvršitev nalog nakazal Svet, so bila po planu v letu 1957 za potrebe kmetijske dejavnosti na razpolago sledeča sredstva:

a) Okrajni investicijski sklad (z rezervo iz leta 1956)	106,800.000 din
b) Sklad za pospeševanje kmetijstva (vključno saldo iz leta 1956)	77,503.000 „
c) Investicijski sklad pri ObLO (samo dohodki iz kmetijstva)	45,422.000 „

Navedena razpoložljiva sredstva so bila črpana za potrebe in namene, ki so že omenjeni.

a) Okrajni investicijski sklad

Pri okrajnem investicijskem skladu, namenjenem za kmetijstvo, je bil tekom leta izvršen rebalans tako, da je po odbitku rezerve in prispevka v proračun ostalo za razdelitev samo 57,160.000 dinarjev. Politika črpanja sredstev okrajnega investicijskega sklada je bila že omenjena in so bila sredstva porabljena za investicije, ki so bile začete v letu 1956, nadalje za kritje zapadlih anuitet ter za gradnjo predelovalnice sadja v Gabrovki. Sredstva, ki so bila po planu predvidena, so se tekom leta dotekala ter je bilo na razpolago neto 55,534.000 dinarjev. Od navedene vsote je bilo porabljeno 47,303.000 dinarjev tako, da je ostalo neizčrpano 8,231.000 dinarjev. Navedena vsota je ostala neizkoriščena vsled tega, ker kmetijsko posestvo Šmartno pri Litiji in Prevoje do dneva sestave poročila nista porabila sredstev za kritje anuitet. Posestvo Šmartno pri Litiji tudi ni porabilo sredstev za kritje lastne udeležbe pri natečaju, ker je bila prošnja za investicijsko posojilo zavrnjena. Poleg tega niso še rešene prošnje udeležencev XVIII. natečaja tako, da tudi ti niso mogli koristiti sredstev za kritje lastne udeležbe. Vsa sredstva so bila izčrpana le kot posojilo.

b) Sklad za pospeševanje kmetijstva

V skladu za pospeševanje kmetijstva je bilo od skupne vsote 77,503.000 dinarjev, po odbitku takse na pse, katera je bila odvedena v občinske sklade, razpoložljivih 74 milijonov 335.000 dinarjev. Dotok sredstev v sklad za pospeševanje kmetijstva je bil 73,758.260 dinarjev. Od navedene vsote je bilo porabljeno 64,691.911 dinarjev, ostala pa je 20 % obvezna rezerva v znesku 8,549.330 dinarjev in saldo 517.019 dinarjev, ki se preneseta v leto 1958.

c) Investicijski sklad pri občinskih ljudskih odborih

Občinski ljudski odbori so sami razpolagali z investicijskimi sredstvi, ki jih je predvideval družbeni

---

VABILO

na 5. skupno sejo Okrajnega zbora in Zbora proizvajalcev OLO Ljubljana

Na podlagi 83. člena Zakona o okrajnih ljudskih odborih ter 48. člena Statuta okraja Ljubljana

sklicujem

5. skupno sejo obeh zborov, ki bo v torek, dne 15. aprila 1958, ob 9. uri dopoldne v veliki sejni dvorani na Magistratu v Ljubljani.

Predlagam naslednji

dnevni red:

1. Poročilo Sveta za šolstvo o delu v letu 1957.
2. Predlog Sveta za šolstvo o določitvi nove šolske mreže na območju okraja Ljubljana v zvezi s šolsko reformo.
3. Predlog odloka o odškodnini za popolno razlastitev kmetijskih in nerodovitnih zemljišč za leto 1958.
4. Predlog odloka o razširitvi veljavnosti odloka OLO Ljubljana o odškodninski tarifi za razlaščena stavbna zemljišča.
5. Pritrditev k odlokom občinskih ljudskih odborov o spremembah gradbenih okolišev.
6. Predlog za prevzem industrijske šole grafične stroke, gostinske šole in vajenske šole trgovske stroke v Ljubljani v pristojnost okrajnega ljudskega odbora.
7. Sprememba pravil Poslovne zveze za gozdarstvo in lesno gospodarstvo »Javornik« Rakek.
8. Sprememba pravil Zavoda za ureditev Ljubljanskega barja.
9. Pravilnik o plačah Zavoda za gospodarsko ureditev Ljubljanskega barja.
10. Predlog za prevzem obveznosti iz pravil Vodne skupnosti za melioracijo Ljubljanskega barja.
11. Predlog za oprostitev Komunalne banke plačila družbenih obveznosti.
12. Potrditev zaključnega računa okrajnega investicijskega sklada za leto 1957.
13. Reševanje pritožb zoper odločbe občinskih ljudskih odborov.
14. Gospodarske zadeve:
    a) pritožbe;
    b) garancije.
15. Reševanje prošenj za dodelitev oziroma prenos gozdnih parcel, last splošnega ljudskega premoženja.
16. Določitev zastopnikov za upravni odbor in občni zbor okrajne gostinske, trgovinske in obrtne zbornice.
17. Imenovanje disciplinskega sodišča okrajnega ljudskega odbora.
18. Personalne zadeve.

Vsak ljudski odbornik ima pravico ustno ali pismeno predlagati spremembo ali dopolnitev dnevnega reda.

Morebitno odsotnost javite Skupščinski pisarni OLO, Kresija, soba št. 16/I (telefon 21-939).

Predsednik OLO
dr. Marijan Dermastia l. r.

plan za potrebe kmetijstva. Skupaj je bilo planirano 45,000.000 dinarjev dohodkov iz kmetijstva, doseženo pa 36,000.000 dinarjev ali 80 % plana. Od navedene vsote so občinski ljudski odbori porabili 24,000.000 dinarjev. Sredstva so bila uporabljena za ureditev gospodarskih poslopij na državnih posestvih, za opremo strojnega parka pri kmetijskih zadrugah, za melioracije, za zgraditev gnojničnih jam ter za nasade. Ostanek 12,000.000 dinarjev še ni porabljen, ali pa so ga občinski ljudski odbori uporabili za nekmetijske namene.

Poleg navedenih sredstev so bila za kmetijske investicije na razpolago še zvezna sredstva. Za črpanje teh sredstev je bila v letu 1957 odobrena vsota 248,847.200 dinarjev. Sa sredstva so bila črpana za ureditev zbiralnic mleka, za ureditev poslovnih prostorov pri kmetijskih zadrugah, za melioracijo Iščе, za hmeljarsko sušilnico pri KZ Motnik, za opremo strojev ter za refundacijo mlade živine na socialističnih kmetijskih obratih.

Razpisa zveznega XVIII. natečaja se je udeležilo 10 kmetijskih posestev, 5 kmetijskih zadrug in perutninarska farma Glavne zadružne zveze, v skupnem investicijskem zahtevku 332,000.000 dinarjev. Sredstva bodo uporabljena predvsem za ureditev mlekarn in poslovnih prostorov ter skladišč pri kmetijskih zadrugah, za zgraditev gnojišč in gnojničnih jam na državnih posestvih, za dolgoletne nasade in melioracijo ter za ureditev perutninarske farme v Zalogu.

Tudi iz republiškega investicijskega sklada so bila odobrena sredstva v znesku 26,000.000 dinarjev. Ta sredstva so bila uporabljena za izgradnjo mlekarne v Kočevju, za melioracije (Šmartno, Pšata) ter za poslovne prostore in skladišča pri kmetijskih zadrugah.

Iz republiškega sklada za pospeševanje kmetijstva smo za območje okraja dobili 14,000.000 dinarjev in to predvsem za ureditev pašnih obratov, melioracije, ureditvene načrte za posestva, za nabavo sadik, ureditev zbiralnic mleka ter za organizacijo rejskih središč štajerskih kokoši.

Državna posestva

Posestva so imela v letu 1957 99,000.000 dinarjev obratnih kreditov. Zaradi povečanja proizvodnje, kot tudi zaradi večje uporabe reprodukcijskega materiala, jim ta sredstva niso zadoščala ter so prosila za povečanje obratnih sredstev v skupnem znesku 19,000.000 dinarjev. Posestva so namreč v letu 1957 povečala kmetijsko proizvodnjo v primerjavi z letom 1956 za 6,8 %. Posebno se je proizvodnja na državnih posestvih povečala pri semenskih žitih za približno 15 %, pri krompirju za 40 % in pri krmilnih rastlinah za 10 %. Proizvodna cena pa je padla za 15 % v primerjavi z letom 1956 vsled škode po snegu in slani v mesecu maju.

Znaten dvig je dosežen pri živinoreji, kar je gotovo posledica nagrajevanja po učinku dela, ki se pri živinoreji v celoti izvaja, dočim je pri poljedelski proizvodnji delno v času košnje, sicer pa se le polagoma uvaja. Številčno stanje govedi je povečano v primerjavi z letom 1956 za 11 %, dočim se je število konj zmanjšalo za 6 %. Proizvodnja mleka je narasla od 4.256.000 litrov v letu 1956 na 5.284.000 litrov v letu 1957 ali za 22 %. Istotako se je povečala tudi proizvodnja žive teže živine od 246 ton na 277 ton ali za 12,4 %.

K dvigu in napredku celotne kmetijske proizvodnje je pripomoglo zvezno in republiško tekmovanje za visoke hektarske donose. Ob tej priliki so bile razdeljene denarne nagrade proizvajalnim organizacijam v kmetijskih zadrugah in socialističnih kmetijskih organizacijah.

Razpisani sta bili dve nagradni tekmovanji, zvezno in republiško, na kateri so se prijavili kmetovalci preko kmetijskih zadrug in državna posestva, ki so imela pogoje za tekmovanje. Tekmovanja so bila izvedena za proizvodnjo krompirja, pšenice, obdelavo travnikov, za ureditev črednikih pašnikov, za živinorejo glede proizvodnosti mleka ter za perutninarstvo.

a) Za višjo proizvodnjo krompirja je tekmovalo 50 skupin s skupno površino 459,72 ha. Zahtevane rezultate, to je donos preko 250 mtc. na hektar pa je doseglo 47 skupin na površini 435,94 ha. Višina nagrad, določena po zveznih prepisih, znaša preko 8,550.000 dinarjev;

b) za višjo proizvodnjo pšenice je tekmovalo le posestvo Pšata s površino 22,25 ha. Posestvo zahtevanega hektarskega donosa 27 mtc. za hektar ni doseglo, ker je sneg v mesecu maju povzročil precej škode;

c) za višjo proizvodnjo sena na travnikih so tekmovala štiri državna posestva, od katerih so tri posestva dosegla in tudi presegla zahtevani hektarski donos 60 mtc. suhe snovi, za hektar. Posestvo Pšata je med vsemi tekmovalci v državi doseglo najvišji donos za hektar, to je 100,4 mtc. Za doseženi donos je posestvo prejelo 1,448.000 dinarjev nagrade;

d) za ureditev črednikih pašnikov so tekmovale štiri skupine, ki so uredile črednike pašnike na 108,42 ha;

e) V proizvodnji mleka se udeležuje zveznega tekmovanja devet socialističnih kmetijskih posestev ter osem kmetijskih zadrug, dočim se republiškega tekmovanja udeležujeta dve kmetijski posestvi ter pet kmetijskih zadrug. To tekmovanje bo zaključeno konec aprila 1958.

V celotni kmetijski proizvodnji pa so bili po poedinih panogah doseženi sledeči rezultati:

Poljedelstvo

V tej proizvodnji se zadnja leta opaža, da se površine pod krušnimi žiti zmanjšujejo v korist krmnih rastlin in krmnih žit. Vremenske prilike so bile tekom leta za razvoj poljedelskih kultur razmeroma ugodne, z izjemo spomladi, ko sta zapadla sneg in slana povzročila zlasti na oziminah in tistih spomladanskih posevkih, ki so že vzklili pred snegom (koruza, fižol) precejšnjo škodo. Od ozimnih žit je bila najbolj poškodovana rž, od spomladanskih posevkov sta bila popolnoma uničena koruza in fižol, delno tudi zelenjadne kulture. V nekaj primerih je bila potrebna ponovna setev. Zaradi hladnega vremena so trave in detelje zaostale v rasti, kar je imelo za posledico, da je bil prvi odkos slabši od prejšnjih let. Poljedelske kulture so se tekom leta hitro popravile z izjemo krmne rastline in trave, ter so bili pridelki boljši kot v letu 1956, kar je razvidno iz tabele:

	pšenica q/ha	ječmen q/ha	oves q/ha	koruza q/ha	krompir q/ha	detelje q/ha	krmna pesa	travn. q/ha
1956	11,2	11,6	10,3	16,2	139,7	38,4	237,0	25,2
1957	13,1	14,4	12,5	17,7	187,1	38,2	235,2	22,7
Povečanje oziroma zmanjšanje	+ 8 %	+ 24 %	+ 21 %	+ 9 %	+ 34 %	— 0,5 %	— 1 %	— 10 %

Celokupna poljedelska proizvodnja se je v primerjavi z letom 1956 povečala za 4 %, na kar je vplivala predvsem setev čistega sortnega semena, večja uporaba umetnih gnojil in zaščitnih sredstev, boljša obdelava zemlje, delno pa tudi tekmovanje za višje hektarske donose. V gospodarskem letu 1956/57 je bilo na razpolago 184.843 kg semenskih žit, 1,868.441 kg semenskega krompirja in 24.569 kg semen raznih krmnih rastlin. V primerjavi z letom 1956 je bilo na razpolago 20 % več semenskega blaga. Povpraševanje po semenskem žitu in semenih krmnih rastlin je bilo v letošnjem letu na našem območju zelo veliko, tako, da je zaloga komaj zadostovala potrebam. Za sedanje zaloge semenskega krompirja pa ni povpraševanja ter obstoja bojazen, da ta ne bo ves prodan kot semensko blago.

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo je bil skupaj z upravnim odborom sklada mnenja, da naj se sredstva za pospeševanje kmetijstva predvidijo predvsem za razširitev dobrega originalnega semena, za vzdrževanje selekcije krompirja, za analizo zelja in razne demonstrativne poskuse. Za vse te namene je bilo izplačano iz sredstev sklada 2 milijona 962.000 dinarjev. V letu 1957 je bila pričeta tudi akcija pridelovanja zdravilnih zelišč. Za ta namen so bile nabavljene sadike in seme. Z gojitvijo zdravilnih zelišč se je pričelo predvsem na območju barja. Skupna površina zemljišč, namenjenih za poizkusno proizvodnjo zdravilnih zelišč je bila 5,10 ha. Laboratorijske analize so pokazale, da je kvaliteta zemljišč prilično dobra.

Na višji hektarski donos je poleg ostalega vplivala tudi večja uporaba umetnih gnojil. Po planu je bilo predvideno, da bo poraba za hektar obdelovalne površine 80 kg, dejansko pa je bilo uporabljeno 120 kilogramov ali 50 % več kot je predvideval plan. Celokupna poraba umetnih gnojil je znašala 12.194 ton, to je 234 kg na hektar orne površine, oziroma 120 kg na hektar obdelovalne površine. Glavni vzrok večje uporabe umetnih gnojil so razmeroma ugodne cene ter spoznanje kmetov o gospodarski vrednosti umetnih gnojil.

Strokovna predavanja, razni strokovni tečaji in gospodarske kmetijske šole so pripomogli, da so začeli kmetje intenzivneje obdelovati svoja polja ter v večji meri tudi uporabljati zaščitna sredstva proti rastlinskim boleznim, škodljivcem in plevelom. Za te namene je bilo uporabljeno 207.943 kg zaščitnih sredstev ali 50 % več kot v letu 1956.

Sadjarstvo

Sadna letina je bila v letu 1957 zelo slaba. Pri malinah, vrtnih jagodah in vinski trti je znašal pridelek 50 % normalne letine, pri črnem ribezlju 30 %, pri ostalem sadju pa je bil pridelek komaj 2 kg po rodnem drevesu, z izjemo orehov, ki sploh niso obrodili. Vzrok slabi letini je bila izredno močna pozeba ob času cvetenja. Mraz je zajel celotno območje okraja, najbolj pa nižinske predele. V Zasavju je nekoliko zaščitila cvetje gosta megla. Čeprav je bilo proti pozebi organizirano dimljenje, je to le v redkih primerih koristilo vsled prevelikega padca temperature od —5 do —8° C.

Nastala škoda je bila ocenjena na skupno 165,000.000 dinarjev ali 81 % planirane vrednosti. Od tega odpade na sadjarstvo — predvsem jablane, hruške, češplje in orehe 160,000.000 din, ostalo pa na vinsko trto.

Na območju okraja je bilo v letu 1957 18 drevesnic s skupno površino 10,53 ha. Te drevesnice so imele za prodajo na razpolago 37.270 kom. ribezljevih sadik, 2900 kom. malinovih in 100.000 sadik vrtnih jagod. Proizvodnja sadnih drevesc se je v primerjavi z letom 1956 povečala za 5 %. Pridelek sadik jagodičja je bil v drevesnicah za 106 % višji kot v letu 1956. Da bi se zagotovile tudi v bodoče zadostne količine sadnega materiala, je bila pri drevesnicah okrajnega značaja (Kamnik, Bokalce in Cerknica) povečana površina za 1,50 ha ali 50 % več, kot je bilo predvideno po planu. Za te namene je bilo dodeljeno iz sklada 1,349.000 dinarjev. Da bi se onemogočila prodaja slabega materiala, so bile likvidirane tri manjše drevesnice pri kmetijskih zadrugah, ker njihova proizvodnja ni odgovarjala osnovnim strokovnim zahtevam.

Poleg drevesničarske proizvodnje je bila posvečena posebna skrb obnovi sadovnjakov. V ta namen je Svet imenoval posebno strokovno komisijo, katera je izvršila 28 terenskih ogledov ter dala predloge za izdelavo ureditvenih načrtov. Izdelanih je bilo 10 investicijskih programov za nove strnjene nasade ter ustanovljeno 14 sadjarskih skupnosti. V letu 1957 je bilo zasajeno 90 ha jablan, 3 ha hrušk, 18 ha višenj, 1 ha orehov, 60 ha malin, 42 ha črnega ribezlja ter 13 ha vrtnih jagod. Od tega odpade 42 ha površin na državni sektor, ostalo pa na sadjarske skupnosti v okviru kmetijskih zadrug. Plan obnove je dosežen 95 %, nedosežen pa pri obnovi hrušk, višenj in malin, v glavnem zaradi pomanjkanja sadik.

Domači predelavi sadja, predvsem izdelavi brezalkoholnih pijač, je bila letos prvič posvečena večja pažnja in se je pristopilo k urejanju predelovalnic v Gabrovki, Cerknici, Begunjah, Radomljah in Vačah pri Litiji. Upoštevajoč dejstvo, da spada sadno drevje med kulture, ki začno pozno roditi ter zahtevajo dosti nege, je bil v letu 1957 dosežen napredek, ki bo prav gotovo v nekaj letih vplival na večji narodni dohodek.

Čebelarstvo

Za pospeševanje čebelarstva, ki igra veliko vlogo pri oploditvi kmetijskih kultur, je bila izpopolnjena plemenilna postaja Jablanica pri Litiji ter na novo urejen šolski čebelnjak v Podsmreki. Za te namene je bilo iz sklada izplačanih 325.440 din.

Povprečno je bilo pridelanega 15 do 18 kg medu na panj, to je skupno približno 260.000 kg ali 100 % več kakor v letu 1956. Dober uspeh v čebelarstvu je pripisovati predvsem močnemu mrčenju iglavcev ter pravočasnemu razmeščanju čebelnih družin na pašo — po direktivah čebelarskih opazovalnic.

Zaščita rastlin

Za boljše izvajanje ukrepov pri zaščiti rastlin je Svet za kmetijstvo razpravljal o pojavu nevarnih bolezni na ribezlju ter predlagal okrajnemu ljudskemu odboru, da je

sprejel odlok o zatiranju ribezljeve rje in zatiranju ribezljeve pegavosti.

Tudi nekateri občinski ljudski odbori so za zatiranje koloradskega hrošča sprejeli odredbo o zatiranju škodljivca. Organizacija zatiranja je bolje potekala kot v letu 1956. Težave so le z zatiranjem tretje generacije hrošča, ki se pojavlja v času, ko je krompir že dozorel in je akcijo škropljenja težko izvesti, čeprav nam ta generacija pozroči naslednjo pomlad največ škode.

Sredstva, ki so bila predvidena za zaščito rastlin, so bila izplačana v znesku 2,323.000 dinarjev.

Čeprav so bile akcije zatiranja karantenskih bolezni in škodljivcev s pomočjo kmetijskih zadrug, pospeševalne službe in občin še dokaj dobro izvedene, vsekakor boljše, kot pa zatiranje nekarantenskih bolezni in škodljivcev, katerim občinski ljudski odbori in kmetijske zadruge posvečajo še vse premalo pažnje.

Živinoreja

Živinoreja predstavlja v našem okraju najvažnejšo panogo kmetijske proizvodnje, saj daje kmetovalcem preko 50% vseh dohodkov iz kmetijstva.

Vsled naravnih pogojev je najvažnejša govedoreja. Številčno stanje živine je že doseglo predvojno raven, saj pride povprečno na 1 ha obdelovalnih površin 1,5 živalskih enot oziroma 0,64 živalskih enot na 1 ha kmetijskih površin (pod živalsko enoto je razumeti vse vrste in vse kategorije živali, preračunano na odraslo govedo teže 450 kg). Občutno se je dvignila povprečna mlečnost od predvojnih 1200 kg na 1500 kg na kravo ali skupno za 12,5%. Ta dvig mlečnosti je bil dosežen predvsem v zadnjih letih ter je znašal v letu 1957 4%. Odkup mleka se je dvignil od 8,8 milijonov kilogramov v letu 1956 na blizu 12 milijonov kilogramov v letu 1957 ali za 27%.

Socialistični kmetijski obrati redijo v glavnem že samo rodovniško živino in je povprečna mlečnost že presegla 2880 kg mleka na kravo. Hlevska povprečja nekaterih posestev so ob skrbni selekciji živine in pravilni prehrani dosegla v letu 1957 zadovoljivo višino. Tako na primer je povprečna mlečnost vseh krav v Ponovičah 4300 kg, na Pšati 3900, na nekaterih obratih posestva Pšata že do 4500 kg, v Šmartnem pri Litiji 3650 kg, na Bokalcah 3600 kilogramov, Boštanju 3500 kg, na Kmetijskem gozdarskem posestvu Kočevje 3300 kg, v Stični 3100 kg, v Zadobrovi 3100 kg, na Jesenkovem 2900 kg in na Verdu 2650 kg. Zveznega tekmovanja v proizvodnji mleka se udeležuje devet socialističnih kmetijskih posestev ter osem kmetijskih zadrug, republiškega tekmovanja pa dve kmetijski posestvi ter pet kmetijskih zadrug. To tekmovanje bo zaključeno konec aprila 1958.

Tudi kvaliteta klavne živine se je izboljšala za 3,4%. Pričelo se je z intenzivnim pitanjem živine. Spitano je bilo skupno 1300 komadov mlade živine in 2250 volov in to 210 glav mlade živine na državnih posestvih, ostalo pa na privatnih kmečkih gospodarstvih.

Ti rezultati so bili doseženi v znatni meri s politiko Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo, ki je usmerjal razpoložljiva sredstva za hitrejši dvig živinorejske proizvodnje. Ne malo zaslug imajo tudi kmetijske zadruge, ki so dale za dvig živinoreje znatna sredstva.

Sredstva so bila vložena predvsem za tiste investicije, od katerih je pričakovati čimvečji uspeh in sicer se je nabavljalo najboljše plemenske bike za osemenjevalne postaje, izboljšana je bila oprema posameznih osemenjevalnih postaj, preko zavoda pa se je ugotavljalo kvaliteto plemenjakov in se stimuliralo rejce najboljših plemenjakov, dočim se je za izboljšanje krmske osnove pristopilo k izvajanju manjših melioracij. K doseženemu uspehu v živinoreji je stimulaivno vplivala tudi ustaljenost cen mleku in stimulativne cene živinorejskih proizvodov.

V letu 1957 je na predlog Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo sprejelo 21 občinskih ljudskih odborov odlok o uvedbi pavšalne skočnine z veljavnostjo od 1. januarja 1958. Ta odlok bo onemogočil slab vpliv zakotnih bikov in bo stimuliral rejce priznanih dobrih plemenjakov.

Razen navedenega so k dvigu živinorejske proizvodnje pomagali tudi sledeči ukrepi: v rodovnik se je sprejelo le živali z najvišjo proizvodnostjo, dočim je bilo iz njega izločenih 300 krav, katerih mlečnost je znašala manj kot 2000 kg letno, na novo pa je bilo v rodovnik sprejetih 266 krav, tako, da je sedaj v rodovniku 2100 krav in 912 tetoviranih telet.

Z umetnim osemenjevanjem najhitreje izboljšamo kvaliteto in proizvodnjo živine, istočasno pa onemogočimo razširjanje kužnih spolnih bolezni. Za pridobivanje semena ima Osemenjevalni center pri Centralni veterinarski bolnici v Ljubljani 28 prav dobrih bikov. Osemenjevanje v pretežni meri organizirajo kmetijske zadruge ob finančni podpori občinskih ljudskih odborov ter okrajnega sklada za pospeševanje kmetijstva. V letu 1957 je bilo poleg devet obstoječih, na novo vzpostavljenih še devet linij za umetno osemenjevanje. Vse obstoječe linije so bile tehnično in organizacijsko izpopolnjene. V letu 1957 je bilo osemenjenih 13.600 plemenic, tako, da je danes že umetno osemenjenih približno 30% vseh plemenic.

Za izboljšanje odkupljenega mleka je bilo adaptiranih pri kmetijskih zadrugah 10 zbiralnic, za nadaljnjih 10 pa so adaptacije v teku. Nekatere pašne skupnosti so pričele z melioracijami skupnih pašnikov ter je bilo skupno očiščenih 86 ha skupnih pašnikov.

Število konj je znatno znižano. V alpskem predelu pa se ustvarjajo osnove za postopen prehod na lažjega in bolj ekonomičnega konja. Za te namene so posamezni rejci nabavili 17 kobil ter 25 žrebet haflingerjev. Da se število konj ni znatneje zmanjšalo, je vzrok med drugim tudi v tem, da je bilo dodeljeno naši republiki razmeroma malo traktorjev. Skupno so socialistična kmetijska posestva nabavila šest traktorjev, s katerimi so v glavnem nadomestila dotrajane traktorje, zaradi česar nabava traktorjev ni dosti vplivala na znižanje števila konj.

Prašičereja je predvsem usmerjena za kritje lastnih potreb, vendar je bilo v letu 1957 vzrejenih že precej bekonov. Z opuščanjem črno-pasaste svinje in z razširjenjem belih, predvsem holandskih prašičev, se ustvarjajo pogoji za hitrejšo preusmeritev naše svinjereje na tržno proizvodnjo bekonov.

V perutninarstvu so bila organizirana rejska središča štajerskih kokoši na območju posameznih vasi in to: Šmarje, Grosuplje, Račna, Dolsko, Vače, Mengeš in Komenda. V ta namen je bilo kmečkim gospodarstvom dodeljeno 6255 piščancev, od katerih je vzrejenih 3355 kokoši. Na socialističnih kmetijskih obratih je bilo organiziranih sedem rejskih središč za vzrejo pohancev. V letu 1957 je bilo vzrejenih in oddanih 21.000 komadov pohancev v teži 1,10 kg po komadu, v reji pa je še sedaj 16.000 piščancev. Cene so bile v povprečju stimulativne, posebno v času turistične sezone, slabše pa so šli pohanci v promet proti koncu leta in so posestva morala prodajati pohance izpod proizvodne cene. Trgovina bo morala v bodoče skrbeti za pravočasno prodajo dopitanih pohancev.

Veterinarska služba

Po družbenem planu za leto 1957 je predvideno, da bo veterinarska služba izvedla sledeče akcije: tuberkulinizacijo, pregled o brucelozi, pregled o metiljavosti, cepljenje psov proti steklini ter še ostale manjše akcije. Glede na postavljene naloge je veterinarska služba izvršila plan na sledeči način:

Tuberkuliniziranih je bilo 17.507 glav govedi samo v jesenski organizirani kampanji. V celem letu pa je bilo tuberkuliniziranih 20.950 živali. Število tuberkuliniziranih živali je skoraj 5-krat višje, kot ga določa družbeni plan. To pa zaradi tega, ker je republiški organ zahteval zvišanje in ga tudi finančno omogočil. Od tega je bilo ugotovljenih 247 tuberkuloznih živali (1,2 odstotka), v postopku pa je še 463 živali. Skupen odstotek vseh živali, ki so bile spoznane kot tuberkulozne ali sumljive (v postopku) je 3,4% od pregledanih živali. Večina tuberkuloznih živali ali živali v postopku je v neposredni bližini Ljubljane, ki preskrbuje mestno prebivalstvo z mlekom. Rezultat tuberkulinizacije je torej en razlog več, ki govori za upravičenost odloka o obvezni pasterizaciji mleka, ki je namenjeno za preskrbo mestnega prebivalstva.

Pregled o brucelozi je bil izvršen pri 4675 govedi ali 116,4% plana. Ta akcija je bila izvršena predvsem na socialističnem sektorju.

Za metiljavost je bilo pregledanih 3623 govedi ali 33% plana.

Cepljenje proti pasji steklini je bilo izvršeno pri 12.000 psih ali 100%. Poleg tega pa sta bili organizirani tudi dve veterinarski ambulanti na Vrhniki in v Komendi. Tečaj za veterinarske higienike je bil izveden ob skoraj 100% udeležbi.

Akcija proti metiljavosti ni bila izvedena v celoti, ker je Svet za kmetijstvo in gozdarstvo soglašal s stališčem veterinarske službe, da ni razlogov za nadaljnjo brezplačno akcijo, ker so prizadeti živinorejci že doslej lahko uvideli koristnost akcije. Zaradi tega so bile pregledane samo tiste živali, za katere so to želeli lastniki sami.

Družbeni plan je predvideval tudi uničevanje polžka, ki je posrednik za razvoj jetrnega metilja. V ta namen naj bi veterinarska služba organizirala razkuževanje z modro galico 80 ha zamočvirjenih površin, kjer se polžek zadržuje. Predvideno je bilo, da bo to izvedeno na površinah kmetijskega posestva Verd, ki so dokazano naseljene s polžkom, kar se kaže tudi v visokem procentu metiljavih živali na tem posestvu in je posledica manjši donos mleka in mesa. To škropljenje ni bilo izvedeno, ker je bilo za izvedbo akcije premalo sredstev, pa tudi posestvo ni pokazalo zadostnega interesa za akcijo.

Cepljenje živali proti slinavki in parkljevki ni bilo potrebno, ker se ta bolezen ni pojavila niti v okraju, niti v bližini okraja.

Veterinarska služba je imela na razpolago v skladu za pospeševanje kmetijstva kot tudi iz republiških proračunskih sredstev skupaj 20 milijonov 500.000 dinarjev. Ta sredstva so bila uporabljena za zatiranje in preprečevanje živalskih kužnih bolezni, za zatiranje parazitarnih bolezni, za umetno osemenjevanje, opremo veterinarskih ambulant, ureditev konjačij, ambulant in sejmišč, za nabavo bikov, za dotacijo Veznavodu in centrom za umetno osemenjevanje, za strokovni dvig veterinarskega kadra ter pomoč za ureditev Ljubljanskega barja. Za vse navedene akcije je bilo izplačanih 19.900.000 dinarjev.

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo je redno spremljal delo veterinarske službe v okraju. O tej službi je razpravljal na več sejah, od katerih sta bili dve posvečeni izključno veterinarski problematiki. Svet je dajal smernice za delo pri zatiranju živalskih kužnih bolezni ter je dal občinskim ljudskim odborom priporočilo za konkretno delo službe in njeno nagrajevanje ter navodila za enotnost akcij. Brez teh navodil in priporočil bi se služba razvijala v vsaki občini po svoje ter bi občine vodile delo zgoli s svojih lokalnih gledišč in interesov. V okraju sta bila v letu 1957 dva značilna primera neenotnega reševanja veterinarskih problemov. Za zatiranje tuberkuloze je sicer Svet priporočil občinskim ljudskim odborom že formuliran odlok, ki naj bi ga ti izdali. Nekatere občine pa so predlagani odlok sprejele v spremenjeni obliki, in to spremenjen v nekaterih bistvenih točkah, s čimer so akcijo zatiranja tuberkuloze otežkočile. Podobno se je zgodilo z odlokom o pasjih taksah, ki so bile do srede leta 1957 zvezne, potem pa je bilo prepuščeno občinam, da jih uvedejo ali ne. Večina občin je do sedaj te takse sprejela. Pri tem pa je prišlo do velikih razlik, tako v višini taks kot pri taksnih olajšavah. Tako ima n. pr. osem občin za isto kategorizacijo psov sedem različnih taks od 300 do 2000 dinarjev letno, oproščeni pa so poleg uradnih in psov za invalide v eni občini vsi rodovniški, v drugi občini rasni in lovski, v šestih občinah pa samo uradni in psi za invalide. Brez pogleda na to, da taka neenotnost na ozkem mestnem območju vzbuja pri ljudeh nezadovoljstvo, se z neenotnostjo takse zmanjša njen pomen kot sanitarni ukrep, ki naj pomaga zmanjšati število psov, s tem pa znižati bolezni, ki jih psi prenašajo na domače živali in ljudi.

Posebno pozornost je Svet posvečal organizaciji kurativnega dela službe, ki je imela doslej skoraj izključno značaj tako imenovane »privatne prakse« veterinarjev. Tako družba ni mogla imeti pravega vpogleda v to dejavnost veterinarske službe, ni mogla te službe pravilno voditi, niti podpirati. Neposredno škodo od tako urejene službe pa so imeli tudi veterinarji, ki so po eni strani veljali kot ljudje s prekomernimi dohodki, po drugi strani so bili nasproti drugim državnim uslužbencem prikrajšani za otroške dodatke in za nekatere občasne dohodke državnih službencev, plačevali pa so poleg tega še davek na usluge, ki jih morali opravljati.

Po večkratnem razpravljanju o

teh problemih je Svet sklenil priporočiti občinskim ljudskim odborom, naj kurativno dejavnost veterinarjev socializirajo, kar pomeni, da naj za opravljanje kurativnega dela veterinarske službe občinski ljudski odbori ustanovijo veterinarske ustanove, ki naj postanejo delodajalci veterinarjev za storitve, ki jih veterinarji morajo opravljati poleg svoje službene dolžnosti občinskih veterinarskih inšpektorjev. Osvojeno je bilo načelo, naj bodo veterinarji za svoje delo v teh ustanovah honorirani po učinku dela, kar je bilo tudi potrjeno z novim zakonom o državnih uslužbencih. S takimi ustanovami bodo zaščitene družbene koristi kakor tudi osebne koristi uslužbencev-veterinarjev. Veterinarske ustanove naj vključijo v svoj sestav tudi umetno osemenjevanje ter tako zagotovijo enotnost akcije, tako z zdravstvenega kot tudi živinorejskega stališča.

(Nadaljevanje v prihodnji številki »Glasnika«)

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA KAMNIK

112.

Na podlagi 19. in 50. člena, točke 10 Zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19/52), 39. člena Zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Uradni list FLRJ štev. 52/57) ter 43. člena Temeljnega zakona o proračunih (Ur. l. FLRJ št. 13-126/56) je Občinski ljudski odbor Kamnik sprejel na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 12. marca 1958

ODLOK

o začasnem finansiranju potreb Občinskega ljudskega odbora Kamnik za čas od 1. aprila do 30. junija 1958

1. člen

Potrebe občinskih organov in zavodov v tromesečju april-junij 1958 se finansirajo tako, da se:

1. sredstva za osebne izdatke zagotovijo za število uslužbencev po dejanskem stanju v mesecu decembru 1957;

2. za materialne izdatke zagotovi največ toliko denarnih sredstev, kolikor so znašali dejanski materialni izdatki v tromesečju april-junij 1957;

3. za zavode, kolikor so bili ustanovljeni v teku leta 1957, zagotovijo potrebna denarna sredstva za osebne in materialne izdatke v višini povprečne potrošnje treh mesecev v letu 1957;

4. odstopanja iz določil od 1. do 3. točke tega člena odobrava Svet za družbeni plan in finance Občinskega ljudskega odbora Kamnik.

2. člen

Dohodki in izdatki po tem odloku so sestavni del proračuna Občinskega ljudskega odbora Kamnik za leto 1958.

3. člen

Ta odlok velja od dne 1. aprila 1958, objavi pa se v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Kamnik, dne 12. marca 1958.
Št. 01/1-24/2-58.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
Alfred Janko l. r.

OBČINA LJUBLJANA-CENTER

113.

Na podlagi 12. člena zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev (Uradni list FLRJ št. 52-647/57), 12., 15. in 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 24. člena statuta občine Ljubljana-Center izdaja Občinski ljudski odbor Ljubljana-Center po sklepu 6. seje z dne 3/4-1958 Občinskega zbora in Zbora proizvajalcev

ODLOK

o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev

1. člen

Dopolnilni proračunski prispevek iz osebnega dohodka delavcev se predpiše:

a) za vse industrijske gospodarske organizacije, razen podjetij iz stroke gradbenega materiala (121) in živilske stroke (127);

b) za vse prometne gospodarske organizacije;

c) za vse zunanjetrgovinske gospodarske organizacije;

č) za vse obrtne organizacije, ki niso pavšalirane.

2. člen

Stopnja dopolnilnega proračunskega prispevka iz osebnega dohodka delavcev znaša 10% proračunskega prispevka iz osebnega dohodka, ki se plačuje po določbah zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev (Uradni list FLRJ št. 52/57).

Dopolnilni proračunski prispevek je dohodek občinskega proračuna in se plačuje ob izplačilu osebnega dohodka.

3. člen

Svet za družbeni plan in finance ObLO Ljubljana-Center lahko oprosti izplačevalce iz 1. člena delno ali v celoti od plačila dopolnilnega proračunskega prispevka iz osebnega dohodka v primerih, ko bi delavci zaradi tega ne dosegli polnih prejemkov po tarifnem pravilniku.

4. člen

Ta odlok velja z dnem objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1/4-1958 dalje.

Št. 07/1-3110/1.
Ljubljana, 1. aprila 1958.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
dr. Štefan Šoba l. r.

114.

Na podlagi 1. člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o občinski dokladi in posebnem krajevnem prispevku (Ur. list FLRJ št. 19-241/57), 1. točke 37. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52-644/57), 12., 15. in 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19-88/52), 24. člena statuta občine Ljubljana-Center je sprejel ljudski odbor Ljubljana-Center na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 3. aprila 1958

ODLOK

o občinski dokladi na dohodke od kmetijstva, samostojnih poklicev in premoženj za leto 1958

1. člen

Na območju občine Ljubljana-Center se pobira za leto 1958 občinska doklada od zavezancev dohodnine od kmetijstva, samostojnih poklicev in premoženj.

2. člen

Občinska doklada je dohodek občinskega proračuna.

3. člen

Osnovo za občinsko doklado od kmetijstva tvori za leto 1958 ugotovljeni katastrski dohodek od kmetijstva, doklada pa se odmeri v višini 26,1% katastrskega dohodka.

4. člen

Zavezancem dohodnine od samostojnih poklicev in premoženj, izvzemši zavezancem za davek od dohodkov iz dopolnilnega delovnega razmerja in od honorarnega dela, se odmeri občinska doklada od davčne osnove, ki je podlaga za odmero dohodnine od samostojnih poklicev in premoženj po stopnjah:

1. 3% — brivcem, frizerjem, čevljarjem, čistilcem čevljev, barvarjem oblačil, pralcem in čistilcem oblačil, čistilcem pohištva, čuvajem lokalov in stanovanj, čuvajem vozil, dežnikarjem, dimnikarjem, garderoberjem, fotografom, izdelovalcem perila, dajalcem prenočišč, krojačem, šiviljam, veziljam, krpalcem vreč, krznarjem, mesarjem, pedikerjem, modistkam, pleskarjem, likarjem, popravljalcem glasbil, popravljalcem nogavic, preprog in drugih tkanin, snažilcem oken, urarjem, žagarjem drv in osebam, ki se ukvarjajo s prepisovanjem, razmnoževanjem, plakatiranjem ter sestavljanjem oglasov in reklam, vsem pod pogojem, da se pretežno bavijo z uslužnostnimi opravili.

2. 16% — vsem ostalim zavezancem dohodnine od samostojnih poklicev in zavezancem dohodnine od premoženj.

Daklada se ne odmeri na dohodke zavezancev, ki se pretežno bavijo z uslužnostnimi opravili in katerih celokupni čisti dohodek ne presega 160.000 din, in na dohodke od zgradb.

5. člen

Občinska doklada se odmerja in plačuje v gotovini istočasno in na isti način kakor ustrezajoča dohodnina.

6. člen

Določbe uredbe o dohodnini (Ur. list FLRJ št. 18/56) z vsemi spremembami in dopolnitvami, odloka o stopnjah dohodnine za leto 1958 ter uredbe o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih dohodkov (Ur. list FLRJ št. 33/53), se uporabljajo tudi za odmero in pobiranje občinske doklade.

7. člen

Davčne olajšave, ki so določene za dohodnino, veljajo tudi za občinsko doklado.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1958 dalje.

Št. 03/2-3100/1.
Ljubljana, dne 3. aprila 1958.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
dr. Štefan Šoba l. r.

OBČINA SODRAŽICA

115.

Na podlagi 5., 6. in 47. člena temeljnega zakona o varstvu živine pred živalskimi kužnimi boleznimi (Uradni list FLRJ št. 26/54), določil zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov, priloga I/A-1/0-XLII, točka 2 in 4 (Uradni list FLRJ št. 34-371/55) izdaja Svet za kmetijstvo in gozdarstvo občinskega ljudskega odbora Sodražica po sprejetem sklepu na seji z dne 6. decembra 1957

ODREDBO

o obveznem zatiranju goveje tuberkuloze na območju občine Sodražica

1. člen

Zaradi preprečevanja in zatiranja tuberkuloze pri goveji živini in zaradi varstva ljudskega zdravstva se mora na območju občine preiskati vsa goveja živina, stara nad en mesec, zaradi ugotovitve tuberkuloze. Preiskavo opravijo veterinarji s pomočjo tuberkulinizacije, ki jo morajo izvesti v skladu z najnovejšimi ugotovitvami veterinarske znanosti in po navodilih svojih strokovno nadrejenih organov.

2. člen

Tuberkulinizacja (cepljenje) živine se opravi po hlevih.

3. člen

Tuberkulinizacija in pregled živine se opravita za lastnike živali brezplačno.

4. člen

Živali, ki bi na tuberkulin reagirale pozitivno, morajo pristojni veterinarji označiti v skladu z navodili nadrejenih strokovnih organov. Po veljavnih predpisih morajo veterinarji poskrbeti tudi za čimprejšnjo odstranitev takih živali iz hlevov.

5. člen

Za vso govejo živino, ki jo lastniki nabavijo na novo za rejo, morajo imeti potrdilo, da ni reagirala na tuberkulin. Če takega potrdila nima, se mora taka živina tuberkulinizirati v 14 dneh po nabavi.

6. člen

Kršitev določbe iz 1. točke te odredbe se kaznuje po določilih 72. člena temeljnega zakona o varstvu živine pred živalskimi kužnimi boleznimi.

7. člen

Ta odredba začne veljati 8. dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 01-2101/1-57.
Datum: 6. decembra 1957.

Predsednik ObLO:
Danilo Samsa l. r.

Predsednik Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo:
Franc Cvar l. r.

Vsebina

Vabilo na 5. skupno sejo OLO.
Poročilo Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo o delu v letu 1957.
112 Odlok o začasnem finansiranju proračunskih potreb za čas od 1. aprila do 30. junija 1958 občine Kamnik.
113 Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev občine Ljubljana-Center.
114 Odlok o občinski dokladi na dohodke od kmetijstva, samostojnih poklicev in premoženj za leto 1958 občine Ljubljana-Center.
115 Odredba o obveznem zatiranju govejih tuberkuloze občine Sodražica.